

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu JUDr. Štefana Micháliku a sudcov JUDr. Petra Hatalu a JUDr. Daniela Hudáka na neverejnom zasadnutí konanom dňa 13. októbra 2011 v Bratislave v trestnej veci obvineného **L. B. a spol.**, pre obzvlášť závažný zločin úkladnej vraždy podľa § 144 ods. 1, ods. 2 písm. c/ Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. i/ Tr. zák. v štádiu prípravy podľa § 13 ods. 1 Tr. zák. a iné, o sťažnostiach obvinených L. B., J. B., V. R., R. Š., F. N. a prokurátora Úradu špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky proti uzneseniu sudcu pre prípravné konanie Špecializovaného trestného súdu Pezinok, pracovisko Banská Bystrica z 10. októbra 2011, sp. zn. Tp 30/2011, takto

r o z h o d o l :

Podľa § 193 ods. 1 písm. c/ Tr. por. sťažnosti obvinených L. B., J. B., V. R., R. Š., F. N. a prokurátora Úradu špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky **sa z a m i e t a j ú.**

O d ô v o d n e n i e

Sudca pre prípravné konanie Špecializovaného trestného súdu Pezinok, pracovisko Banská Bystrica, na základe návrhu prokurátora Úradu špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky z 20. septembra 2011, sp. zn. VII/2 Gv 11/11-135, uznesením z 10. októbra 2011, sp. zn. Tp 30/2011, podľa § 76 ods. 3 Tr. por. u obvinených L. B., J. B., V. R., R. Š. a F. N. predĺžil lehotu trvania väzby do 24. marca 2012.

Proti tomuto uzneseniu zahlásili všetci vyššie menovaní obvinení ako i prokurátor Úradu špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky hneď po jeho vyhlásení sťažnosť, ktorú však ani jeden z nich bližšie písomne nezdôvodnil.

Dňa 11. októbra 2011 bol príslušný spisový materiál predložený Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky za účelom rozhodnutia o predmetných sťažnostiach.

Najvyšší súd Slovenskej republiky primárne zistil, že všetky sťažnosti sú prípustné a boli podané oprávnenými osobami v zákonom stanovenej lehote. Na základe toho potom v zmysle § 192 ods. 1 Tr. por. preskúmal správnosť výrokov napadnutého uznesenia, proti ktorým sťažovatelia podali sťažnosť, ako i konanie týmto výrokom predchádzajúce, a dospel k takému záveru, že sudca pre prípravné konanie rozhodol v predmetnej veci správne a v súlade so zákonom.

Z obsahu predloženého spisového materiálu vyplýva, že uznesením vyšetrovateľa Prezídia Policajného zboru, Úradu boja proti organizovanej kriminalite, Odboru vyšetrovania Bratislava z 25. marca 2011, sp. zn. ČVS: PPZ-87/BOK-B-2011, bolo vznesené obvinenie L. B., J. B., V. R., R. Š. a F. N. za obzvlášť závažný zločin úkladnej vraždy podľa § 144 ods. 1, ods. 2 písm. c/ Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. i/ Tr. zák. v štádiu prípravy podľa § 13 ods. 1 Tr. zák., a to na tom skutkovom základe, že :

ako členovia organizovanej skupiny organizovali z vopred uváženej pohnútky vykonanie usmrtenia osoby poškodeného M. H., nar. X., zadovážovali prostriedky a vytvárali podmienky na jeho spáchanie a to takým spôsobom, že v presne nezistenom čase od dňa 15. februára 2011 si L. B., V. R., J. B., R. Š. a F. N. rozvážili a rozhodli sa, že poškodeného usmrtia, pričom jeho telo zakopú, spáchanie skutku plánovali a pripravovali i v reštaurácii R. v B., dňa 21. marca 2011 uložil L. B. M. R., ktorému mal poškodený dôverovať, aby na dňa 22. marca 2011 dohodol v B. stretnutie s poškodeným, ktorého odvezie spolu s R. Š. na fiktívnu schôdzku s vyšetrovateľom, s ktorým sa mala formou úplatku riešiť situácia v trestnom stíhaní poškodeného, ktorý sa vyhýba trestnému konaniu, z dôvodu vzbudenia dôvery poškodeného voči členom skupiny, aby aj následne nastúpil do motorového vozidla členov skupiny, dňa 22. marca 2011 sa R. Š. a M. R. stretli s poškodeným a odviezli ho do N., kde k stretnutiu so žiadnou osobou nedošlo a poškodeného odviezli späť do B., v ten deň vo večerných hodinách sa L. B., V. R., R. Š. a F. N. znovu stretli a dali úlohu M. R. k legende pred poškodeným, dňa 23. marca 2011 M. R. na pokyn V. R. zabezpečil lopatu a krompáč, ktoré mu odovzdal a V. R. si ich uschoval vo svojom motorovom vozidle a v rovnaký deň sa V. R., R. Š. a F. N. stretli v B. pri H., dali za úlohu M. R., aby sa stretol s poškodeným s tým, že mu oznámi, že vyšetrovateľ sa ozve na druhý deň, následne sa s poškodeným v čase približne o 16.30 hod. stretol a uviedol mu, že vyšetrovateľ sa nemohol dostaviť a že stretnutie by sa asi malo uskutočniť na druhý deň, nato sa V. R., R. Š. a F. N. stretli a posudzovali, či poškodený tuší pripravovaný skutok a dohodli sa, že M. R., ktorému poškodený dôveruje, ho dňa 24. marca 2011 skontaktuje a vyláka

na stretnutie, potom ho R. Š. a M. R. vyzdvihnú na čerpacej stanici zn. S. v B. tak, aby nastúpil do ich motorového vozidla s tým, že poškodený dostane fiktívnu informáciu o odchode na stretnutie s vyšetrovateľom, následne ho odvezú na presne nezistené miesto, kde zabezpečujú členovia skupiny vhodný priestor, kde majú čakať ostatní členovia skupiny, pričom R. Š. a F. N. ho majú spútať a následne má byť poškodený členmi skupiny prevezený na miesto, kde má byť V. R. zakopaný do zeme, pričom počas uvedeného má prísť k usmrteniu poškodeného, dňa 24. marca 2011 všetci členovia skupiny upravovali plán a spôsob vylákania poškodeného a deň vykonania skutku, legendu pred poškodeným, zvažovali miesto vykonania fyzického útoku a obmedzenia pohybu poškodeného v rôznych priestoroch užívaných J. B., určovali prostriedky na jeho vykonanie a rozdeľovali si úlohy prípravy a vykonania usmrtenia poškodeného na základe aktuálnych podmienok, pričom dňa 24. marca 2011 v čase o 17.25 hod. vylákali poškodeného na stretnutie v B. na čerpaciu stanicu S., kde sa dostavili R. Š. a M. R. a poškodený.

Do väzby boli obvinení L. B., J. B., V. R., R. Š. a F. N. vzatí uznesením sudcu pre prípravné konanie Špecializovaného trestného súdu Pezinok, pracovisko Banská Bystrica z 27. marca 2011, sp. zn. Tp 30/2011, v spojení s uznesením Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 1. apríla 2011, sp. zn. 5 Tost 10/2011, z dôvodov uvedených v § 71 ods. 1 písm. b/, písm. c/ Tr. por. s tým, že táto im začala plynúť dňa 24. marca 2011.

Uznesením sudcu pre prípravné konanie Špecializovaného trestného súdu Pezinok, pracovisko Banská Bystrica z 20. mája 2011, sp. zn. Tp 30/2011, v spojení s uznesením Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 1. júna 2011, sp. zn. 5 Tost 14/2011, boli zamietnuté žiadosti obvinených V. R. a F. N. o prepustenie z väzby na slobodu.

Uznesením sudcu pre prípravné konanie Špecializovaného trestného súdu Pezinok, pracovisko Banská Bystrica z 03. augusta 2011, sp. zn. Tp 30/2011, v spojení s uznesením Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 24. augusta 2011, sp. zn. 1 Tost 25/2011, boli zamietnuté opätovne podané žiadosti obvinených V. R. a F. N. o prepustenie z väzby na slobodu.

Dňa 22. septembra 2011 bol na Špecializovaný trestný súd Pezinok, pracovisko Banská Bystrica, doručený návrh prokurátora Úradu špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky, sp. zn. VII/2 Gv 11/11-135, na predĺženie lehoty väzby o 7 mesiacov (t.j. do 24. mája 2012) u obvinených L. B., J. B., V. R., R. Š. a F. N.,

a to z toho dôvodu, že pre obtiažnosť vecí nie je možné trestné stíhanie skončiť v lehote trvania väzby a prepustením vyššie menovaných na slobodu hrozí, že dosiahnutie účelu trestného konania bude zmarené.

Na základe uvedeného návrhu nariadil sudca pre prípravné konanie verejné zasadnutie, ktoré však ale bolo z dôvodu nesplnenia podmienok pre jeho vykonanie v zmysle § 293 ods. 9 Tr. por. napokon zrušené a bolo pristúpené k výsluchu jednotlivých obvinených.

Obvinený L. B., V. R., R. Š. a F. N. sa v podstate zhodne vyjadrili v tom zmysle, že sa cítia byť nevinnými, pridržiavajú sa svojich predchádzajúcich vyjadrení a navrhujú podanému návrhu prokurátora na predĺženie lehoty trvania väzby nevyhovieť.

Obvinený J. B. v rámci výsluchu uviedol, že sa plne pridržiava svojho písomného vyjadrenia, zaslaného súdu dňa 07. októbra 2011, v ktorom žiadal, aby Špecializovaný trestný súd návrh na predĺženie lehoty zamietol a prepustil ho z väzby na slobodu. V odôvodnení predmetného vyjadrenia pritom obvinený v prvom rade poukázal na tú skutočnosť, že v danom prípade došlo k spojeniu viacerých trestných vecí, o.i. i skutkov obzvlášť závažného zločinu vydierania a zločinu poškodzovania cudzej veci, z ktorých on však obvinený nie je, a teda ani rozsiahle dokazovanie v tomto smere nemá žiadny vplyv na predlžovanie lehoty väzby v jeho prípade. Vo veci, v ktorej je stíhaný (obzvlášť závažný zločin úkladnej vraždy v štádiu prípravy) už boli vykonané všetky dostupné dôkazy a pred spojením vecí bolo v podstate pripravované oboznamovanie s výsledkami vyšetrovania. V tejto súvislosti zároveň poprel to, že by mal poskytnúť nejaké priestory na spáchanie vyššie uvedeného trestného činu. Ďalej vo vzťahu k trestnému stíhaniu za zločin nedovoleného ozbrojovania uviedol, že prehliadku iných priestorov považuje za vykonanú v rozpore so zákonom a ako dôkaz teda nepoužiteľnú. Pokiaľ ide o jeho obvinenie pre zločin založenia, zosnovania a podporovania zločineckej skupiny, tak k tomuto sa podrobne vyjadrí neskôr v rámci svojho výsluchu. Na záver podotkol, že s prihliadnutím na charakter a procesnú kvalitu doteraz nazhromaždených dôkazov nie sú podľa jeho názoru u neho splnené materiálne podmienky na predĺženie lehoty väzby.

Podľa § 71 ods. 1 Tr. por. obvinený môže byť vzatý do väzby len vtedy, ak doteraz zistené skutočnosti nasvedčujú tomu, že skutok, pre ktorý bolo začaté trestné stíhanie, bol spáchaný, má znaky trestného činu, sú dôvody na podozrenie, že tento skutok spáchal obvinený a z jeho konania alebo ďalších konkrétnych skutočností vyplýva dôvodná

obava, že

a/ ujde alebo sa bude skrývať, aby sa tak vyhol trestnému stíhaniu alebo trestu, najmä ak nemožno jeho totožnosť ihneď zistiť, ak nemá stále bydlisko alebo ak mu hrozí vysoký trest,

b/ bude pôsobiť na svedkov, znalcov, spoluobvinených alebo inak mariť objasňovanie skutočností závažných pre trestné stíhanie, alebo

c/ bude pokračovať v trestnej činnosti, dokoná trestný čin, o ktorý sa pokúsil, alebo vykoná trestný čin, ktorý pripravoval alebo ktorým hrozil.

Podľa § 72 ods. 1 písm. d/ Tr. por. sa rozhodnutím o väzbe rozumie tiež rozhodnutie o návrhu na predĺženie lehoty väzby obvineného.

Podľa § 72 ods. 2 Tr. por. konať a rozhodovať možno len o väzbe osoby, proti ktorej bolo vznesené obvinenie. Odôvodnenie rozhodnutia o väzbe obsahuje aj uvedenie skutkových okolností, o ktoré sa výrok rozhodnutia o väzbe opiera. O väzbe koná a rozhoduje súd a v prípravnom konaní na návrh prokurátora sudca pre prípravné konanie, ktorý nie je pri vymedzení dôvodov väzby návrhom prokurátora viazaný. O sťažnosti proti rozhodnutiu súdu alebo sudcu pre prípravné konanie o väzbe koná a rozhoduje nadriadený súd. Pred rozhodnutím o väzbe musí byť obvinený vypočutý; o čase a mieste výsluchu sa vhodným spôsobom upovedomí prokurátor, obvinený a jeho obhajca, ak je dosiahnuteľný. Predseda senátu alebo sudca pre prípravné konanie vypočuje obvineného a potom umožní prísediacim alebo sudcom, prokurátorovi a obhajcovi položiť obvinenému otázky týkajúce sa rozhodnutia o väzbe; bez výsluchu obvineného možno rozhodnúť o väzbe len vtedy, ak obvinený výslovne požiadal, aby sa konalo v jeho neprítomnosti alebo ak zdravotný stav obvineného neumožňuje jeho výsluch. Zástupca záujmového združenia alebo iná osoba ponúkajúca záruku alebo peňažnú záruku sa upovedomí o výsluchu, ak je to potrebné. Návrhy a žiadosti prokurátora sa bezodkladne doručia obvinenému a žiadosti obvineného alebo iných osôb, podané v jeho prospech prokurátorovi tak, aby sa k nim prokurátor a obvinený mali možnosť pred rozhodnutím o väzbe vyjadriť; to platí aj o dôvodoch, pre ktoré má súd rozhodnúť o predĺžení celkovej lehoty väzby podľa § 76a.

Podľa § 76 ods. 1 Tr. por. väzba v rámci základnej alebo predĺženej lehoty väzby v prípravnom konaní a väzba v konaní pred súdom môže trvať len nevyhnutný čas.

Podľa § 76 ods. 2 Tr. por. základná lehota väzby v prípravnom konaní je sedem mesiacov; prokurátor je povinný prepustiť obvineného na slobodu najneskôr v posledný deň tejto lehoty, ak nepodá **najmenej dvadsať pracovných dní pred jej uplynutím** obžalobu, návrh na schválenie dohody o vine a treste alebo sudcovi pre prípravné konanie návrh na predĺženie tejto lehoty.

Podľa § 76 ods. 3 Tr. por. súd alebo sudca pre prípravné konanie rozhodne o väzbe alebo o návrhu prokurátora na predĺženie lehoty väzby v prípravnom konaní tak, aby v prípade podania sťažnosti proti rozhodnutiu mohol byť spis predložený nadriadenému súdu najneskôr päť pracovných dní pred uplynutím lehoty, ktorá by bola lehotou väzby v prípravnom konaní alebo pred uplynutím lehoty väzby v prípravnom konaní; nadriadený súd rozhodne do uplynutia lehoty, ktorá by bola lehotou väzby v prípravnom konaní alebo lehoty, ktorá sa má predĺžiť, inak predseda senátu nadriadeného súdu prepustí obvineného z väzby na slobodu písomným príkazom, ktorý musí byť primerane odôvodnený. **Predĺžiť lehotu väzby možno len vtedy, ak návrh podľa odseku 2 bol podaný včas a ak nebolo možné pre obtiažnosť veci alebo z iných závažných dôvodov trestné stíhanie skončiť a prepustením obvineného na slobodu hrozí, že bude zmarené alebo podstatne sťažené dosiahnutie účelu trestného konania.** Predĺženie lehoty väzby môže trvať až sedem mesiacov, lehota väzby v prípravnom konaní však nesmie presiahnuť dĺžku podľa odseku 7. Pri späťvzati návrhu prokurátora na predĺženie lehoty väzby sa postupuje primerane podľa § 72 ods. 3.

Podľa § 76 ods. 6 písm. c/ Tr. por. celková lehota väzby v prípravnom konaní spolu s väzbou v konaní pred súdom nesmie presiahnuť štyridsaťosem mesiacov, ak je vedené trestné stíhanie pre obzvlášť závažný zločin.

Podľa § 76 ods. 7 písm. c/ Tr. por. z lehoty uvedenej v odseku 6 pripadá na prípravné konanie **najviac dvadsaťpäť mesiacov, ak je vedené trestné stíhanie pre obzvlášť závažný zločin.** Ustanovenie § 78 tým nie je dotknuté.

Podľa § 83 ods. 2 Tr. por. proti uzneseniu o nevzati do väzby alebo uzneseniu o prepustení zatknutého obvineného na slobodu môže prokurátor podať sťažnosť len ihneď

po vyhlásení uznesenia; to platí aj pre podanie sťažnosti obvineným, obhajcom mladistvého obvineného alebo prokurátorom proti rozhodnutiu o väzbe, ak súd alebo sudca pre prípravné konanie rozhodoval podľa § 76 ods. 3 alebo 4, ustanovenie § 186 ods. 2 sa v tomto prípade nepoužije.

Najvyšší súd Slovenskej republiky po preskúmaní predloženého spisového materiálu dospel k záveru, že v posudzovanom prípade boli dodržané nielen všetky formálne ale i materiálne podmienky na predĺženie lehoty väzby u obvinených L. B., J. B., V. R., R. Š. a F. N., a z toho titulu možno teda považovať nimi podané sťažnosti za neodôvodnené.

Má za to, že doposiaľ zadovážené dôkazy aj naďalej nasvedčujú tomu, že skutky, pre ktoré bolo začaté trestné stíhanie, sa stali, vykazujú znaky trestných činov a existuje dôvodné podozrenie, že sa na ich spáchaní podieľali vyššie menovaní obvinení.

V tejto súvislosti je potrebné zdôrazniť zároveň tiež tú skutočnosť, že v danom štádiu trestného stíhania súdy nerozhodujú o vine obvinených, a preto nie je ani nevyhnutné, aby táto bola z doposiaľ zadovážených dôkazov jednoznačne a bez akýchkoľvek pochybností preukázaná. Stačí dôvodnosť podozrenia, že obvinení mali spáchať trestnú činnosť v rozsahu, v akom sú aj obvinení.

Pokiaľ ide o jednotlivé dôvody väzby, tak tie u obvinených L. B., J. B., V. R., R. Š. a F. N. aj naďalej pretrvávajú v nezmenenom rozsahu tak, ako boli stanovené už pri ich vzatí do väzby. Vo vzťahu ku konkrétnym skutočnostiam, odôvodňujúcim obavu z toho, že sa vyššie menovaní budú správať spôsobom predpokladaným v ustanovení § 71 ods. 1 písm. b/, písm. c/ Tr. por., odkazuje pritom Najvyšší súd Slovenskej republiky tak na už v danej veci skôr vydané väzobné rozhodnutia ako i podaný návrh prokurátora na predĺženie lehoty väzby.

A napokon čo sa týka samotnej doby predĺženia lehoty väzby u obvinených, tak v tomto smere nemá sťažnostný súd voči napadnutému rozhodnutiu rovnako tak žiadne námietky, keďže i on považuje v danom prípade predĺženie lehoty väzby o 5 mesiacov, teda do 24. marca 2012 za dostatočne dlhé na vykonanie všetkých úkonov potrebných k ukončeniu prípravného konania, t.j. na vykonanie všetkých už naplánovaných úkonov trestného konania, a tiež i ďalších, potreba vykonania ktorých vyvstane neskôr, vrátane preštudovania spisu a výkonu s tým spojených práv ako i prípadné podanie obžaloby

v potrebnom predstihu (najmenej 20 pracovných dní pred uplynutím lehoty väzby). S ohľadom na vyššie uvedené nemožno teda považovať ani sťažnosť prokurátora za dôvodnú.

Na záver je potrebné dodať, že z obsahu predloženého spisu vyplýva, že v posudzovanom prípade sa jedná skutočne o skutkovo a dôkazne náročnú trestnú vec, ktorej vyšetrovanie prebieha plynule a plánovite. V činnosti príslušných orgánov činných v trestnom konaní neboli doposiaľ zistené žiadne neodôvodnené priesťahy.

Na základe vyššie uvedených skutočností a citovaných zákonných ustanovení rozhodol preto Najvyšší súd Slovenskej republiky tak, ako je uvedené v enunciate tohto rozhodnutia.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.

V Bratislave 13. októbra 2011

JUDr. Štefan M i c h á l i k, v. r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia : Ing. Alžbeta Kóňová